2 Corinteni

1 Pavel, apostol al lui Isus Cristos prin voia lui
Dumnezeu, și fratele Timotei, bisericii lui Dum-
nezeu care este în Corint, cu toți sfinții care sunt
în toată Ahaia;
2 Har vouă și pace de la Dumnezeu Tatăl nostru
și de la Domnul Isus Cristos.
3 Binecuvântat fie Dumnezeu, adică Tatăl Dom-
nului nostru Isus Cristos, Tatăl îndurărilor și Dum-
nezeul întregii mângâieri,
4 Care ne mângâie în tot necazul nostru, ca noi să
fim în stare să mângâiem pe cei care sunt în orice
necaz, prin mângâierea cu care noi înșine suntem
mângâiați de Dumnezeu.
5 Pentru că așa cum suferințele lui Cristos
abundă în noi, tot astfel și mângâierea noastră
abundă prin Cristos.
6 Și dacă suntem chinuiți este pentru mângâierea
și salvarea voastră, care este lucrătoare în răbdarea
aceloraşi suferințe pe care și noi le suferim; iar
dacă suntem mângâiați, este pentru mângâierea și
salvarea voastră.
7 Și speranța noastră despre voi este neclintită,
știind că așa cum sunteți părtași ai suferințelor, tot
așa *veți fi* și ai mângâierii.
8 Fiindcă nu vă voim neștiutori, fraților, despre
necazul care a venit peste noi în Asia, că am fost
apăsați peste măsură, peste puterea noastră, încât
am pierdut chiar speranța de viață;

9 Dar aveam sentința morții în noi înșine, ca să nu
ne încredem în noi înșine, ci în Dumnezeu care învie
morții;
10 Care ne-a scăpat dintr-o moarte atât de mare
și ne scapă; în care ne încredem că ne va și scăpa;
11 Și voi, ajutând împreună prin rugăciune pentru
noi, ca pentru darul dăruit nouă prin multe per-
soane, mulțumiri să fie aduse de mulți pentru noi.
12 Fiindcă bucuria noastră este aceasta:
mărturia conștiinței noastre, că am avut
comportarea noastră în lume, și mai abundent
față de voi, în simplitate și sinceritate
dumnezeiască, nu cu înțelepciune carnală, ci prin
harul lui Dumnezeu.
13 Fiindcă nu vă scriem altele decât ce citiți sau
recunoașteți; și mă încred că veți recunoaște chiar
până la sfârșit,
14 Așa cum ne-ați și recunoscut în parte, că sun-
tem bucuria voastră, chiar așa cum și voi sunteți a
noastră, în ziua Domnului Isus.
15 Și în această încredere voiam să vin înainte la
voi, ca să aveți un al doilea beneficiu.
16 Și să trec pe la voi spre Macedonia, și apoi să
vin din nou din Macedonia la voi și să fiu condus
de voi spre Iudeea.
17 De aceea când voiam astfel, m-am purtat
ușuratic? Sau cele ce le vreau, le vreau conform
cărnii? Pentru ca la mine da să fie da, și nu să fie
nu.
18 Dar așa cum Dumnezeu este adevărat,
cuvântul nostru către voi nu a fost da și nu.
19 Fiindcă Fiul lui Dumnezeu, Isus Cristos, cel
predicat printre voi de noi, adică prin mine și
Silvan și Timotei, nu a fost da și nu, ci în el a fost

da.
20 Fiindcă toate promisiunile lui Dumnezeu în el
sunt Da, și în el Amin, spre gloria lui Dumnezeu
prin noi.
21 Și cel ce ne întemeiază împreună cu voi în Cristos
și ne-a uns este Dumnezeu;
22 Care ne-a și sigilat și a dat arvuna Duhului în
inimile noastre.
23 Mai mult, eu invoc pe Dumnezeu ca martor
peste sufletul meu, că pentru a vă cruța nu am
venit până acum în Corint.
24 Nu că domnim peste credința voastră, ci sun-
tem ajutoare la bucuria voastră, fiindcă voi prin
credință stați în picioare.

2

1 Dar am decis aceasta în mine însumi, că nu voi
veni din nou la voi în întristare.
2 Căci, dacă eu vă întristez, cine este atunci cel
ce mă bucură, decât același care este întristat de
mine?
3 Și v-am scris același lucru, ca nu cumva venind,
să am întristare de la cei de la care trebuia să am
bucurie; având încredere în voi toți, că bucuria mea
este a voastră a tuturor.
4 Fiindcă v-am scris din mult necaz și chin al
inimii, cu multe lacrimi; nu ca să fiți mâhniți, ci
ca să știți dragostea pe care o am din abundență
pentru voi.
5 Dar dacă vreunul a provocat mâhnire, pe mine
nu m-a mâhnit, decât în parte, ca nu cumva să vă
împovărez pe toți.
6 Îi este destulă unui astfel de om această
pedeapsă, care i-a fost dată de mulți;

7 Așa că din contră, voi ar trebui mai degrabă să
îl iertați și să îl mângâiați, încât unul ca acesta să nu
fie copleșit de prea multă întristare.
8 De aceea vă implor să confirmați dragostea
voastră pentru el;
9 Fiindcă v-am scris și cu acest scop, ca să
cunosc dovedirea voastră, dacă sunteți ascultători
în toate.
10 Cui îi iertați voi ceva, îi iert și eu, pentru că și
eu, dacă am iertat ceva, de dragul vostru am iertat
în persoana lui Cristos.
11 Ca nu cumva Satan să profite de noi, fiindcă
nu suntem neștiutori ai planurilor lui.
12 Mai mult, când am venit la Troa pentru *a*
predica evanghelia lui Cristos și mi s-a deschis o
ușă prin Domnul,
13 Nu am avut odihnă în duhul meu, fiindcă nu
am găsit pe Titus, fratele meu, ci, luându-mi rămas
bun de la ei, am plecat în Macedonia.
14 Acum mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, care
totdeauna ne face să triumfăm în Cristos și care
face cunoscută aroma cunoașterii lui prin noi, în
fiecare loc.
15 Fiindcă lui Dumnezeu îi suntem o aromă
dulce a lui Cristos, în cei ce sunt salvați și în cei ce
pier;
16 Pentru unii, suntem aroma morții pentru
moarte; iar pentru ceilalți, aroma vieții pentru
viață. Și cine este suficient pentru acestea?
17 Fiindcă nu suntem asemenea celor mulți,
care corup cuvântul lui Dumnezeu; dar ca din
sinceritate, dar ca din Dumnezeu, înaintea feței lui
Dumnezeu vorbim în Cristos.

3

1 Începem din nou să ne recomandăm pe noi
înșine? Sau ne trebuie, ca altora, epistole de re-
comandare către voi, sau recomandări din partea
voastră?
2 Voi sunteți epistola noastră scrisă în inimile
noastre, cunoscută și citită de toți oamenii;
3 Fiind arătați pe față a fi epistola lui Cristos
servită de noi, scrisă nu cu cerneală, ci cu Duhul
Dumnezeului cel viu; nu în table de piatră, ci în
table de carne ale inimii.
4 Și astfel de încredere avem prin Cristos către
Dumnezeu,
5 Nu că suntem suficienți prin noi înșine să
gândim ceva ca din noi înșine, dar abilitatea noas-
tră este de la Dumnezeu,
6 Care de asemenea ne-a făcut servitori capabili
ai noului testament; nu ai literei, ci ai duhului,
fiindcă litera ucide, dar duhul dă viață.
7 Dar dacă serviciul morții scris și săpat în pietre
era cu glorie, încât copiii lui Israel nu puteau să
privească țintă la fața lui Moise din cauza gloriei
feței lui, glorie care urma să fie desființată,
8 Cum să nu fie mai degrabă cu glorie serviciul
duhului?
9 Căci dacă serviciul condamnării este glorie, cu
cât mai mult serviciul dreptății îl întrece în glorie;
10 Fiindcă tocmai ce a fost făcut glorios în acest
sens, nu avea glorie, din cauza gloriei care o întrece
cu mult.
11 Căci dacă ce este desființat era cu glorie, cu cât
mai mult ceea ce rămâne este cu glorie.
12 Văzând atunci că avem o astfel de speranță, *ne*
folosim de mare cutezanță în vorbire;

13 Și nu ca Moise, care a pus un văl peste fața
lui, încât copiii lui Israel să nu privească țintă la
sfârșitul a ceea ce este desființat.
14 Dar mințile lor au fost orbite, fiindcă până
în această zi, același văl, care este desființat în
Cristos, rămâne neridicat la citirea vechiului testa-
ment.
15 Căci până astăzi, când Moise este citit, vălul este
întins peste inima lor.
16 Cu toate acestea, când se va întoarce la Domnul,
vălul va fi înlăturat.
17 Căci acel Duh este Domnul; și unde este Duhul
Domnului, acolo este libertate.
18 Dar noi toți, cu fața descoperită, privind ca
într-o oglindă gloria Domnului, suntem schimbați
în același chip din glorie în glorie, chiar prin Duhul
Domnului.

4

1 De aceea văzând că avem acest serviciu, așa
cum am primit milă, nu ne descurajăm;
2 Ci am renunțat la cele ascunse ale necinstei,
nu umblând în viclenie, nici mânuind înșelător
cuvântul lui Dumnezeu, ci prin manifestarea
adevărului ne recomandăm pe noi înșine conștiinței
fiecărui om, înaintea lui Dumnezeu.
3 Dar dacă evanghelia noastră este ascunsă, este
ascunsă celor pierduți,
4 În care dumnezeul acestei lumi a orbit mințile
celor ce nu cred, încât lumina glorioasei evanghe-
lii a lui Cristos, care este chipul lui Dumnezeu, să
nu strălucească peste ei.

5 Fiindcă nu ne predicăm pe noi înșine, ci pe
Cristos Isus, Domnul; iar pe noi înșine robii voștri
pentru Isus.
6 Pentru că Dumnezeu, care a poruncit luminii
să strălucească din întuneric, a strălucit în inimile
noastre spre lumina cunoașterii gloriei lui Dum-
nezeu pe fața lui Isus Cristos.
7 Dar avem acest tezaur în vase de lut, pentru ca
măreția puterii să fie a lui Dumnezeu și nu din noi.
8 Suntem tulburați din fiecare parte, totuși nu
strâmtorați; derutați, dar nu în disperare;
9 Persecutați, dar nu părăsiți; trântiți jos, dar nu
distruși.
10 Purtând totdeauna în trup uciderea Domnului
Isus, pentru ca și viața lui Isus să fie arătată în
trupul nostru.
11 Fiindcă noi, care trăim, suntem totdeauna dați
morții pentru Isus, ca și viața lui Isus să fie arătată
în carnea noastră muritoare.
12 Astfel că moartea lucrează în noi, dar viața în
voi.
13 Și, având același duh al credinței, conform cu
ce este scris: Eu am crezut și de aceea am vorbit;
și noi credem și de aceea vorbim,
14 Știind că cel care l-a înviat pe Domnul Isus,
ne va învia și pe noi prin Isus și ne va prezenta
împreună cu voi.
15 Fiindcă toate sunt pentru voi, pentru ca harul
abundent, prin mulțumirile multora, să abunde
spre gloria lui Dumnezeu.
16 De aceea nu ne descurajăm; dar deși omul
nostru de afară piere, totuși omul dinăuntru este
înnoit zi de zi.

17 Fiindcă necazul nostru ușor, care este pentru
o clipă, lucrează pentru noi, mai presus de orice,
o greutate eternă de glorie;
18 În timp ce noi nu ne uităm la cele văzute, ci
la cele nevăzute, fiindcă cele care sunt văzute sunt
trecătoare, dar cele nevăzute sunt eterne.

5

1 Căci știm că dacă ar fi descompusă casa noastră
pământească a tabernacolului, avem o clădire din
Dumnezeu, o casă nefăcută de mâini, eternă în
ceruri.
2 Fiindcă în aceasta gemem, dorind aprins a ne
îmbrăca cu locașul nostru care este din cer,
3 *Și* dacă astfel suntem îmbrăcați nu vom fi găsiți
goi.
4 Fiindcă noi care suntem în acest tabernacol
gemem, fiind împovărați, nu pentru că dorim să
fim dezbrăcați *de acest trup*, ci să fim îmbrăcați *cu
celălalt trup* peste acesta, pentru ca ce este muritor
să fie înghițit de viață.
5 Și cel ce ne-a făcut chiar pentru aceasta, este
Dumnezeu, care ne-a dat de asemenea arvuna
Duhului;
6 De aceea și suntem întotdeauna cutezători, știind
că în timp ce suntem acasă în trup, suntem absenți
de la Domnul;
7 (Fiindcă umblăm prin credință, nu prin
vedere),
8 Suntem cutezători, spun, și mai degrabă dori-
tori să fim absenți din trup și să fim prezenți cu
Domnul.
9 De aceea ostenim ca, fie prezenți, fie absenți, să
fim plăcuți lui.

10 Fiindcă noi toți trebuie să ne arătăm înaintea
scaunului de judecată al lui Cristos, pentru ca
fiecare să primească cele făcute în trup, conform
cu ce a practicat, fie bine, fie rău.
11 De aceea cunoscând teroarea Domnului,
convingem pe oameni; dar suntem făcuți
cunoscuți lui Dumnezeu; și mă încred că suntem
făcuți cunoscuți și în conștiințele voastre.
12 Fiindcă nu ne recomandăm pe noi înșine vouă
din nou, ci vă dăm ocazia să vă lăudați referitor la
noi, ca să aveți cu ce răspunde acelora care se laudă
cu înfățișarea și nu cu inima.
13 Căci dacă ne-am ieșit din minți, este pentru
Dumnezeu, sau dacă suntem cumpătați, este pen-
tru voi.
14 Fiindcă dragostea lui Cristos ne constrânge;
deoarece judecăm astfel, că dacă unul singur a
murit pentru toți, atunci toți au murit,
15 Și a murit pentru toți, pentru ca toți cei ce
trăiesc să nu mai trăiască de acum înainte pentru ei
înșiși, ci pentru cel ce a murit pentru ei și a înviat.
16 Așa că de acum înainte noi nu mai cunoaștem
pe nimeni conform cărnii; da, deși l-am cunoscut
pe Cristos conform cărnii, totuși de acum înainte nu
îl mai cunoaștem.
17 De aceea dacă este cineva în Cristos, este o
creatură nouă, cele vechi au trecut; iată, toate au
devenit noi.
18 Și toate sunt din Dumnezeu, care ne-a împăcat
cu el însuși prin Isus Cristos și ne-a dat serviciul
împăcării;
19 Anume că, Dumnezeu era în Cristos, împăcând
lumea cu sine, neimputându-le fărădelegile lor; și

ne-a încredințat cuvântul împăcării.
20 De aceea suntem ambasadori pentru Cristos;
ca și cum Dumnezeu v-ar implora prin noi, vă
rugăm în numele lui Cristos: Împăcați-vă cu Dum-
nezeu.
21 Fiindcă pe cel ce nu a cunoscut păcat, l-a făcut
păcat pentru noi, ca noi să fim făcuți dreptatea lui
Dumnezeu în el.

6

1 Atunci noi, conlucrători cu el, vă implorăm de
asemenea ca voi să nu primiți harul lui Dumnezeu
în zadar.
2 (Fiindcă el spune: La timpul acceptat te-am
ascultat și în ziua salvării te-am ajutat; iată acum
este timpul acceptat; iată acum este ziua salvării.)
3 Nedând poticnire în nimic, ca nu cumva servi-
ciul să fie defăimat,
4 Ci în toate dovedindu-ne pe noi înșine ca servi-
tori ai lui Dumnezeu, în multă răbdare, în necazuri,
în nevoi, în strâmtorări,
5 În biciuiri, în închisori, în răscoale, în munci, în
vegheri, în posturi,
6 Prin puritate, prin cunoaștere, prin îndelungă
răbdare, prin bunătate, prin Duhul Sfânt, prin
dragoste neprefăcută,
7 Prin cuvântul adevărului, prin puterea lui Dum-
nezeu, prin armura dreptății din dreapta și din
stânga,
8 Prin onoare și dezonoare, prin vorbire de rău
și vorbire de bine, ca înșelători și totuși adevărați,

9 Ca necunoscuți și totuși bine cunoscuți; ca
murind și iată, trăim; ca fiind disciplinați și nu
uciși;
10 Ca întristați, totuși totdeauna bucurându-ne; ca
săraci, totuși făcând bogați pe mulți; ca neavând
nimic și totuși stăpânind toate.
11 Corintenilor, gura noastră este deschisă spre
voi, inima noastră s-a lărgit!
12 Nu sunteți strâmtorați în noi, ci sunteți
strâmtorați în adâncurile voastre.
13 Dar ca răsplată de același fel, (vă vorbesc ca
unor copii ai mei,) lărgiți-vă și voi.
14 Nu vă înjugați în mod inegal cu cei ce nu cred;
fiindcă ce părtășie are dreptatea la fărădelege? Și
ce comuniune are lumina cu întunericul?
15 Și ce armonie este între Cristos și Belial? Sau
ce parte are cel ce crede cu cel ce nu crede?
16 Și ce înțelegere are templul lui Dumnezeu cu
idolii? Fiindcă voi sunteți templul Dumnezeului
cel viu așa cum a spus Dumnezeu: Voi locui în ei și
voi umbla între ei; și voi fi Dumnezeul lor, și ei vor
fi poporul meu.
17 De aceea ieșiți din mijlocul lor și fiți separați,
spune Domnul, și nu atingeți ce este necurat; și vă
voi primi.
18 Și vă voi fi Tată, și voi îmi veți fi fii și fiice, spune
Domnul Cel Atotputernic.

7

1 De aceea având aceste promisiuni, preaiu-
biților, să ne curățim de fiecare întinare a cărnii și
a duhului, desăvârșind sfințenia în teama de Dum-
nezeu.

2 Primiți-ne; noi nu am nedreptățit pe nimeni, nu
am corupt pe nimeni, nu am înșelat pe nimeni.
3 Nu spre condamnare vorbesc, fiindcă am spus
înainte că sunteți în inimile noastre pentru a muri
și a trăi cu voi.
4 Mare este cutezanța vorbirii mele către voi,
mare este fala mea cu voi; sunt umplut de
mângâiere, sunt peste măsură de bucuros în tot
necazul nostru.
5 Fiindcă și după ce noi am venit în Macedo-
nia, carnea noastră nu a avut odihnă, ci am fost
chinuiți din toate părțile; dinafară lupte, dinăuntru
temeri.
6 Cu toate acestea, Dumnezeu, care mângâie pe
cei înjosiți, ne-a mângâiat prin venirea lui Titus;
7 Și nu doar prin venirea lui, ci și prin mângâierea
cu care a fost mângâiat de voi, când ne-a istorisit
dorul vostru, plânsul vostru, zelul vostru pentru
mine, așa că eu m-am bucurat mai mult.
8 Pentru că deși v-am întristat cu o epistolă, nu
mă pocăiesc, deși m-am pocăit; fiindcă văd că
aceeași epistolă v-a întristat, cel puțin pentru un
timp.
9 Acum mă bucur, nu pentru că v-ați întristat, ci
pentru că v-ați întristat până la pocăință; fiindcă
v-ați întristat conform evlaviei, ca de la noi să nu
aveți pagubă în nimic.
10 Fiindcă întristarea evlavioasă lucrează
pocăință până la salvare irevocabilă; dar întristarea
lumii lucrează moarte.
11 Căci, iată, același lucru care v-a întristat con-
form evlaviei, ce sârguință a lucrat în voi, și ce
dezvinovățire, și ce indignare, și ce teamă, și ce dor,

și ce zel, și ce răzbunare! În toate v-ați dovedit a fi curați în lucrul acesta.
12 De aceea deși v-am scris, nu v-am scris nici din
cauza celui ce a făcut nedreptate, nici din cauza
celui ce a suferit nedreptate, ci ca sârguința noastră
pentru voi înaintea lui Dumnezeu să vi se arate.
13 Din această cauză am fost mângâiați în
mângâierea voastră, da, ne-am bucurat și mai
mult de bucuria lui Titus, pentru că duhul lui a
fost înviorat de voi toți.
14 Căci dacă m-am fălit *înaintea* lui cu ceva despre
voi, nu mă rușinez; ci așa cum v-am vorbit toate în
adevăr, chiar așa fala noastră, care este înaintea lui
Titus, s-a aflat ca adevăr.
15 Și simpatia lui lăuntrică este mai abundentă
față de voi, când își amintește de ascultarea voastră
a tuturor, cum l-ați primit cu teamă și *cu* tremur.
16 De aceea mă bucur că mă încred în voi în toate.

8

1 Dar vă facem cunoscut, fraților, despre harul
lui Dumnezeu, dăruit bisericilor Macedoniei;
2 Că, într-o mare încercare a necazului, abundența
bucuriei lor și adânca sărăcie a lor au abundat spre
bogățiile generozității lor.
3 Căci conform puterii lor, aduc eu mărturie, și
peste puterea lor au dat de bună voie;
4 Rugându-ne cu multă insistență să primim noi
darul și să luăm asupra noastră părtășia servirii
pentru sfinți.
5 Și aceasta au făcut, nu cum am sperat, ci întâi
s-au dat pe ei înșiși Domnului și nouă, prin voia lui
Dumnezeu.

6 Încât am îndemnat pe Titus, ca așa cum a început,
așa să și împlinească în voi același har.
7 De aceea așa cum abundați în toate, în credință
și cuvântare și cunoaștere și în orice sârguință și în
dragostea voastră față de noi, vedeți ca și în acest
har să abundați.
8 Vorbesc nu printr-o poruncă, ci din cauza
sârguinței altora, și să încerc sinceritatea dragostei
voastre.
9 Căci cunoașteți harul Domnului nostru Isus
Cristos, că deși era bogat, totuși pentru voi s-a făcut
sărac, ca voi, prin sărăcia lui, să fiți bogați.
10 Și în aceasta vă dau sfat, fiindcă aceasta vă
este de folos, vouă care ați început mai înainte, nu
doar a face, ci și a voi de acum un an.
11 Dar acum și împliniți facerea acesteia; ca
așa cum a fost bunăvoința de a voi, așa să fie și
împlinirea din ceea ce aveți.
12 Căci dacă o minte binevoitoare este prezentă,
este primit conform cu ce are omul și nu conform
cu ce nu are.
13 Fiindcă nu doresc ca alții să fie ușurați, iar voi
împovărați,
14 Ci să fie egalitate acum în acest timp, ca abun-
dența voastră să fie pentru nevoia lor, pentru ca
și abundența lor să fie, la rândul ei, pentru nevoia
voastră, ca să fie egalitate,
15 Așa cum este scris: Cel ce a strâns mult nu avea
în plus; și cel ce a strâns puțin nu ducea lipsă.
16 Dar mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, care a
pus aceeași sârguință în inima lui Titus pentru voi.
17 Pentru că, într-adevăr, a primit îndemnul, dar,
fiind mult mai sârguincios, de bună voie a plecat la

voi.
18 Și noi am trimis cu el pe fratele, a cărui laudă
este în evanghelie printre toate bisericile.
19 Și nu numai, dar a și fost ales de biserici să
călătorească cu noi cu acest har, care este admin-
istrat de noi spre gloria aceluiași Domn și ca o
dovadă a minții voastre binevoitoare;
20 Evitând aceasta, ca nimeni să nu ne
învinovățească în această abundență care este
administrată de noi;
21 Îngrijind de cele oneste, nu numai înaintea
Domnului, ci și înaintea oamenilor.
22 Și am trimis cu ei pe fratele nostru, despre
care deseori noi am dovedit că este sârguincios
în multe, dar acum se arată mult mai sârguincios
datorită marii încrederi pe care o am în voi.
23 Dacă se întreabă cineva despre Titus, el este
partenerul meu și conlucrător referitor la voi;
sau, dacă se întreabă despre frații noștri, ei sunt
mesagerii bisericilor și gloria lui Cristos.
24 De aceea arătați pentru ei, și în fața bisericilor,
dovada dragostei voastre și a falei noastre referi-
tor la voi.

9

1 Fiindcă despre servirea pentru sfinți, îmi este
de prisos să vă scriu;
2 Deoarece cunosc bunăvoința minții voastre, cu
care mă fălesc cu voi celor din Macedonia, că
Ahaia era gata de acum un an; și zelul vostru a
stârnit pe cei mai mulți.
3 Am trimis totuși pe frați ca nu cumva fala noas-
tră despre voi să fie în zadar în această privință; ca

așa cum am spus, să fiți gata,
4 Ca nu cumva, întâmplător, dacă vin cei din
Macedonia cu mine și vă găsesc nepregătiți, noi (ca
nu cumva să spunem voi) să fim rușinați în aceeași
fălire plină de încredere.
5 De aceea am considerat necesar să îndemn pe
frați să vină înainte la voi și să fie pregătit dinainte
darul vostru generos, despre care ați fost anunțați
dinainte, așa ca acesta să fie gata, ca dar generos și
nu ca zgârcenie.
6 Dar spun aceasta: Cel ce seamănă cu zgârcenie,
cu zgârcenie va și secera; iar cel ce seamănă mult,
va și secera mult.
7 Fiecare să dea după cum hotărăște în inima lui,
nu cu purtare de pică, sau din necesitate, fiindcă
Dumnezeu iubește pe dătătorul vesel.
8 Și Dumnezeu este în stare să facă tot harul
să abunde spre voi, ca având totdeauna toată
îndestularea în toate, să abundați spre fiecare lu-
crare bună.
9 (Așa cum este scris: A împărțit peste tot; a dat
săracilor; dreptatea lui rămâne pentru totdeauna.
10 Iar cel ce dă sămânță semănătorului, de-
opotrivă vă dă pâine pentru mâncare și înmulțește
sămânța voastră semănată și crește roadele drep-
tății voastre);
11 Fiind îmbogățiți în fiecare lucru spre toată
generozitatea, care lucrează prin noi mulțumire
lui Dumnezeu.
12 Pentru că administrarea acestei serviri, nu
doar umple complet nevoile sfinților, ci și este
abundentă prin multe mulțumiri aduse lui Dum-
nezeu;

13 În timp ce prin dovada acestei serviri ei glorifică pe Dumnezeu pentru supunerea voastră mărturisită față de evanghelia lui Cristos, și pentru generozitatea contribuției voastre față de ei și față de toți;
14 Și prin rugăciunea lor pentru voi, cât de mult vă doresc pentru harul nespus de mare al lui Dumnezeu în voi;
15 Mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu pentru darul lui de nespus.

10

1 Și, eu însumi, Pavel, vă implor prin blândețea și bunăvoința lui Cristos, eu care în prezență sunt înjosit printre voi, dar, fiind absent, sunt cutezător față de voi,
2 Vă implor, așadar, ca să nu fiu cutezător când sunt prezent, cu acea încredere cu care gândesc să fiu cutezător împotriva unora, care gândesc despre noi ca și cum am umbla conform cărnii.
3 Măcar că umblăm în carne, nu ne războim conform cărnii,
4 (Fiindcă armele războiului nostru nu sunt carnale, ci puternice prin Dumnezeu pentru surparea fortificațiilor),
5 Doborând imaginațiile minții și fiecare lucru înalt care se ridică pe el însuși împotriva cunoașterii lui Dumnezeu și înrobind fiecare gând ascultării față de Cristos;
6 Și fiind gata a pedepsi fiecare neascultare, când ascultarea voastră va fi împlinită.
7 Vă uitați la lucruri după înfățișare? Dacă cineva se încrede în el însuși că este al lui Cristos, să se mai

gândească la aceasta în el însuși, că așa cum este el
al lui Cristos, așa suntem și noi ai lui Cristos.
8 Căci chiar dacă m-aș făli cu ceva mai mult
despre autoritatea noastră, pe care Domnul ne-
a dat-o pentru edificare și nu pentru nimicirea
voastră, nu aș fi rușinat;
9 Ca nu cumva să par ca și cum v-aș înfricoșa prin
epistole.
10 Fiindcă epistolele lui, spun ei, sunt grele și
tari, dar prezența lui trupească este slabă și vor-
birea lui este de disprețuit.
11 Să gândească un astfel de om aceasta, că, așa
cum suntem în cuvânt prin epistole, când suntem
absenți, tot astfel vom fi și în faptă, când suntem
prezenți.
12 Fiindcă nu cutezăm să ne facem din numărul,
sau să ne comparăm cu unii ce se recomandă
pe ei înșiși, dar ei, măsurându-se prin ei înșiși și
comparându-se între ei înșiși, nu sunt înțelepți.
13 Dar noi nu ne vom făli cu lucruri în afara
măsurii *noastre*, ci conform cu măsura standardu-
lui pe care Dumnezeu ni l-a împărțit, o măsură care
să ajungă chiar până la voi.
14 Fiindcă nu ne întindem peste măsura noastră,
ca și cum nu am fi ajuns până la voi, fiindcă am
ajuns chiar până la voi în predicarea evangheliei
lui Cristos;
15 Nu ne fălim cu lucruri în afara măsurii noastre,
adică cu muncile altora, dar avem speranță, după
ce credința voastră va fi sporită, că ne vom lărgi
între voi, conform cu standardul nostru,
16 Să predicăm evanghelia în ținuturile care sunt
dincolo de voi și să nu ne fălim cu domeniul de lu-

cru al altuia, cu lucruri pregătite *deja* la îndemâna
noastră.
17 Dar cel ce se laudă, să se laude în Domnul.
18 Fiindcă nu cel ce se recomandă pe sine însuși
este aprobat, ci cel pe care recomandă Domnul.

11

1 Aș dori să îmi răbdați o mică nebunie; și, într-
adevăr, răbdați-mă.
2 Fiindcă sunt gelos pe voi cu o gelozie dum-
nezeiască, fiindcă v-am logodit cu un singur soț,
ca să vă înfățișez lui Cristos ca pe o fecioară castă.
3 Dar mă tem ca nu cumva în vreun fel, așa
cum șarpele a înșelat-o pe Eva prin viclenia lui, tot
așa mințile voastre să fie corupte de la simplitatea
care este în Cristos.
4 Căci dacă cel ce vine predică pe un alt Isus, pe
care noi nu l-am predicat, sau dacă primiți un duh
diferit, pe care nu l-ați primit, sau o evanghelie
diferită, pe care nu ați acceptat-o, ați putea să îl
răbdați bine.
5 Fiindcă presupun că nu am fost cu nimic mai
prejos decât apostolii cei mai mari dintre cei mai
mari.
6 Dar chiar dacă eu sunt necioplit în vorbire, to-
tuși nu în cunoaștere; ci în toate suntem cunoscuți
pe deplin printre voi.
7 Sau am făcut un păcat umilindu-mă pe mine
însumi ca voi să fiți înălțați, pentru că v-am predicat
evanghelia lui Dumnezeu în dar?
8 Am jefuit alte biserici, luând de la ele plăți, ca
să vă fac vouă serviciu.
9 Și când eram prezent cu voi și fiind în nevoie,
nu am îngreunat pe nimeni, fiindcă ce îmi lipsea au

suplinit frații care au venit din Macedonia, și în
toate m-am păzit să vă fiu o greutate și la fel mă
voi păzi.
10 Așa cum adevărul lui Cristos este în mine,
niciun om nu mă va opri de la această fală în
ținuturile Ahaiei.
11 De ce? Pentru că nu vă iubesc? Dumnezeu
știe.
12 Iar ceea ce fac, aceea voi face, ca să tai orice
ocazie celor ce doresc ocazie; pentru ca în cele în
care se laudă, să fie găsiți ca și noi.
13 Fiindcă aceștia sunt falși apostoli, lucrători
înșelători, prefăcându-se în apostoli ai lui Cristos.
14 Și nu este de mirare, fiindcă însuși Satan se
preface într-un înger al luminii.
15 De aceea nu este mare lucru dacă și servitorii
lui se prefac a fi servitori ai dreptății, al căror
sfârșit va fi conform cu faptele lor.
16 Spun din nou: Să nu mă creadă cineva a fi
prost; iar dacă nu, măcar primiți-mă ca pe un prost,
ca să mă fălesc puțin.
17 Ceea ce vorbesc, nu vorbesc după Domnul, ci
parcă ar fi în nebunie, în această încredere a falei.
18 Văzând că mulți se laudă conform cărnii, mă
voi lăuda și eu.
19 Fiindcă suportați cu plăcere pe cei proști, voi
fiind înțelepți.
20 Fiindcă suportați dacă cineva vă duce în
sclavie, dacă cineva vă mănâncă, dacă cineva ia
de la voi, dacă cineva se înalță pe sine însuși, dacă
cineva vă lovește peste față.
21 Vorbesc referitor la ocară, ca și cum am fi fost
slabi. Dar oricine este cutezător în ceva, (vorbesc

nebunește) sunt și eu cutezător.
22 Sunt ei evrei? Și eu sunt. Sunt ei Israeliți? Și
eu sunt. Sunt ei sămânța lui Avraam? Și eu.
23 Sunt ei servitori ai lui Cristos? (Vorbesc ca
un prost) eu, mai mult; în munci mai mult; în
biciuiri peste măsură, mai des în închisori, deseori
în moarte.
24 De cinci ori am primit de la iudei patruzeci de
lovituri fără una;
25 De trei ori am fost bătut cu nuiele, odată am
fost împroșcat cu pietre, de trei ori am naufragiat,
o noapte și o zi am fost în adâncul mării.
26 Deseori în călătorii, în pericole pe ape, în peri-
cole din partea tâlharilor, în pericole din partea
compatrioților, în pericole din partea păgânilor, în
pericole în cetate, în pericole în pustie, în pericole
pe mare, în pericole între frați falși.
27 În osteneală și durere, deseori în vegheri, în
foame și sete, deseori în posturi, în frig și goliciune.
28 Pe lângă cele ce sunt de afară, ceea ce vine
peste mine zilnic, grija pentru toate bisericile.
29 Cine este slab și eu nu sunt slab? Cine este
poticnit și eu nu ard?
30 Dacă este necesar să mă laud, mă voi lăuda cu
cele despre neputințele mele.
31 Dumnezeul și Tatăl Domnului nostru Isus
Cristos, care este binecuvântat pentru totdeauna,
știe că nu mint.
32 În Damasc, guvernatorul împăratului Areta
veghea cetatea damascienilor cu o garnizoană,
doritor să mă prindă,
33 Și am fost coborât printr-o fereastră, într-o
coșniță, pe zid, și am scăpat din mâinile lui.

12

1 Fără îndoială, nu îmi folosește să mă laud. Fi-
indcă voi veni la viziuni și revelații ale Domnului.
2 Am cunoscut un om în Cristos, acum pais-
prezece ani, (dacă în trup, nu pot spune, dacă
afară din trup, nu pot spune; Dumnezeu știe); unul
ca acesta a fost răpit până la al treilea cer.
3 Și am cunoscut un astfel de om (dacă în trup,
dacă în afara trupului, nu pot spune; Dumnezeu
știe);
4 Că a fost răpit în paradis și a auzit cuvinte de
nespus, care nu este legiuit omului să le rostească.
5 Cu un astfel de om mă voi lăuda, iar cu mine nu
mă voi lăuda decât în neputințele mele.
6 Căci dacă aș voi să mă laud, nu voi fi prost,
fiindcă voi spune adevărul; dar mă feresc, ca nu
cumva cineva să mă considere mai presus de ceea
ce mă vede a fi, sau de ceea ce aude de la mine.
7 Și ca nu cumva să fiu înălțat peste măsură prin
abundența revelațiilor, mi-a fost dat un ghimpe în
carne, mesager al lui Satan, să mă lovească cu
pumnii, ca nu cumva să fiu înălțat peste măsură.
8 Pentru aceasta, de trei ori am implorat pe
Domnul, ca să se depărteze de la mine.
9 Și mi-a spus: Harul meu îți este de ajuns,
fiindcă puterea mea este făcută desăvârșită în
slăbiciune. De aceea cu cea mai mare plăcere mă
voi lăuda mai degrabă în neputințele mele, ca put-
erea lui Cristos să rămână peste mine.
10 De aceea am plăcere în slăbiciuni, în ocări, în
nevoi, în persecuții, în strâmtorări, pentru Cristos;
deoarece când sunt slab, atunci sunt tare.

11 Am devenit prost în laudă; voi m-ați constrâns;
fiindcă eu trebuia să fi fost recomandat de voi,
fiindcă în nimic nu sunt în urma acestor apostoli,
cei mai mari dintre cei mai mari, cu toate că nu
sunt nimic.
12 Într-adevăr, semnele unui apostol au fost lu-
crate printre voi în toată răbdarea, în semne și
minuni și fapte puternice.
13 Fiindcă care este lucrul în care ați fost infe-
riori față de celelalte biserici, decât că eu însumi nu
v-am fost greutate? Iertați-mi această nedreptate.
14 Iată, sunt gata a treia oară să vin la voi; și nu
vă voi fi greutate, fiindcă nu caut ale voastre, ci pe
voi, fiindcă nu copiii sunt datori să strângă pentru
părinți, ci părinții pentru copii.
15 Și eu, cu mare plăcere, voi cheltui și mă voi
cheltui pentru voi; deși cu cât vă iubesc mai mult,
cu atât mai puțin sunt iubit.
16 Dar fie așa, eu nu v-am împovărat; totuși, fiind
isteț, v-am prins prin șiretlic.
17 Am câștigat eu ceva de la voi prin vreunul
dintre cei pe care i-am trimis la voi?
18 Am rugat pe Titus, și cu el am trimis un frate.
A câștigat Titus ceva de la voi? Nu am umblat noi în
același duh? Nu am umblat noi pe aceleași urme?
19 Din nou, credeți că ne apărăm față de voi?
Vorbim înaintea lui Dumnezeu în Cristos, dar le
facem pe toate, preaiubiților, pentru edificarea
voastră.
20 Fiindcă mă tem ca nu cumva, când vin, să nu
vă găsesc așa cum aș voi, și eu să fiu găsit de voi
așa cum nu ați voi; ca nu cumva să fie polemici, in-
vidii, furii, certuri, vorbiri de rău, șoptiri, îngâmfări,

răscoale;
21 Și nu cumva, când vin din nou, Dumnezeul
meu să mă umilească printre voi și să deplâng
pe mulți care au păcătuit deja și nu s-au pocăit
de necurăția și curvia și desfrânarea pe care le-au
practicat.

13

1 Aceasta este a treia oară când vin la voi. În
gura a doi sau a trei martori va fi întemeiat fiecare
cuvânt.
2 V-am spus înainte și vă spun dinainte a doua
oară, ca fiind prezent, deși acum absent, scriu
celor ce au păcătuit înainte și tuturor celorlalți, că,
dacă vin din nou, nu voi cruța;
3 Pentru că voi căutați o dovadă a lui Cristos
vorbind în mine, care nu este slab față de voi, ci
este puternic în voi.
4 Fiindcă deși a fost crucificat prin slăbiciune,
totuși trăiește prin puterea lui Dumnezeu. Fiindcă
și noi suntem slabi în el, dar vom trăi cu el prin
puterea lui Dumnezeu față de voi.
5 Cercetați-vă pe voi înșivă dacă sunteți în cred-
ință; pe voi înșivă încercați-vă. Sau nu știți că Isus
Cristos este în voi, în afară numai dacă sunteți
netrebnici?
6 Dar mă încred că veți ști că noi nu suntem
netrebnici.
7 Și mă rog lui Dumnezeu ca voi să nu faceți
nimic rău, nu pentru ca să ne arătăm aprobați, ci
pentru ca să faceți ce este onest, deși noi am fi ca
netrebnici.
8 Fiindcă nu putem face nimic împotriva
adevărului, ci pentru adevăr.

9 Fiindcă ne bucurăm când suntem slabi, iar
voi sunteți tari; și aceasta și dorim, desăvârșirea
voastră.
10 De aceea vă scriu acestea fiind absent, ca nu
cumva fiind prezent, să folosesc asprime conform
cu puterea pe care Domnul mi-a dat-o pentru
edificare și nu pentru dărâmare.
11 În final, fraților, rămâneți cu bine. Fiți
desăvârșiți, fiți mângâiați, fiți cu aceeași minte,
trăiți în pace, și Dumnezeul dragostei și al păcii va
fi cu voi.
12 Salutați-vă unii pe alții cu o sărutare sfântă.
13 Vă salută toți sfinții.
14 Harul Domnului Isus Cristos și dragostea lui
Dumnezeu și comuniunea Duhului Sfânt fie cu voi
toți. Amin.

Biblia Traducerea Fidela
The Holy Bible in Romanian, Biblia Traducerea Fidela translation

Public Domain

Language: Română (Romanian)

Translation by: Alex Crișan

Cuvântul păstrat al lui Dumnezeu în limba română, traducerea Fidela a Bibliei își are sursa în cele două manuscrise tradiționale, cele inspirate de Dumnezeu, Textul Masoretic (vechiul testament) și Textus Receptus (noul testament).

2024-04-30

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 18 Apr 2025 from source files dated 30 Apr 2024
eac30117-415c-5809-bea7-422bf6b959a9